

Sygn. akt III KK 638/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba

SSN Eugeniusz Wildowicz (sprawozdawca)

Protokolant Katarzyna Gajewska

w sprawie **D. N.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 31 stycznia 2023 r.

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie

z dnia 6 października 2020 r., sygn. akt X K 1176/19,

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięć o
karach jednostkowych oraz karze łącznej grzywny zawartych w
punktach II, V, VIII, XI, XIV i XVII.**

UZASADNIENIE

D. N. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 6 października 2020 r., sygn. akt X K 1176/19:

- na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności (pkt I) i na podstawie art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych w kwocie 10

zł każda (pkt II), za czyn z art. 286 § 1 k.k., popełniony w dniu 17 września 2018 r. w Ś. na szkodę K. S.,

- na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności (pkt IV) i na podstawie art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych w kwocie 10 zł każda (pkt V), za czyn z art. 286 § 1 k.k., popełniony w dniu 16 października 2018 r. w Ś. na szkodę J. B.,

- na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności (pkt VII) i na podstawie art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych w kwocie 10 zł każda (pkt VIII), za czyn z art. 286 § 1 k.k., popełniony w dniu 2 października 2018 r. w Ś. na szkodę A. S.,

- na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności (pkt X) i na podstawie art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych w kwocie 10 zł każda (pkt XI), za czyn z art. 286 § 1 k.k., popełniony w dniu 16 października 2018 r. w Ś. na szkodę P. T.,

- na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności (pkt XIII) i na podstawie art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych w kwocie 10 zł każda (pkt XIV), za czyn z art. 286 § 1 k.k., popełniony w dniu 21 października 2018 r. w Ś. na szkodę K. B..

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

- K. S. kwoty 1400 zł (pkt III),
- J. B. kwoty 990 zł (pkt VI),
- A. S. kwoty 1250 zł (pkt IX),
- P. T. kwoty 1300 zł (pkt XII),
- A. sp. z o.o. z/s w P. kwoty 1664 zł (pkt XV).

Na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w miejsce orzeczonych w pkt I, IV, VII, X i XIII jednostkowych kar ograniczenia wolności wymierzono karę łączną 2 lat ograniczenia wolności, zobowiązując oskarżonego do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym (pkt XVI).

Na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w miejsce orzeczonych w pkt II, V, VIII, XI i XIV jednostkowych kar grzywny wymierzono karę łączną grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł (pkt XVII).

Wyrok ten zapadł po uwzględnieniu przez Sąd wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 335 § 2 k.p.k., a uprawomocnił się z dniem 14 października 2020 r., wobec niezaskarżenia przez żadną ze stron.

Prokurator Generalny wniósł w trybie art. 521 § 1 k.p.k. kasację od powyższego orzeczenia, zaskarżając je w części dotyczącej orzeczenia o karze, w zakresie rozstrzygnięć o karach jednostkowych grzywny oraz karze łącznej grzywny zawartych w punktach II, V, VIII, XI, XIV i XVII, na korzyść D. N., zarzucając: „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 343 § 3, 6 i 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k., polegające na wadliwym uznaniu, że istnieją podstawy do uwzględnienia, załączonego do aktu oskarżenia, wniosku prokuratora o wydanie wobec oskarżonego D. N. wyroku skazującego bez postępowania dowodowego, wynikiem czego było wymierzenie za przypisane oskarżonemu w pkt I, IV, VII, X i XIII występki z art. 286 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 37a k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., obok kar zasadniczych ograniczenia wolności w wymiarze po 6 miesięcy, ze zobowiązaniem oskarżonego do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, na podstawie i z rażącą obrazą przepisu prawa materialnego, tj. art. 33 § 2 k.k. - kar jednostkowych grzywny orzeczonych w pkt II, V, VIII, XI i XIV wyroku w liczbie po 50 stawek dziennych grzywny przy określeniu jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych, oraz orzeczenie w pkt XVII kary łącznej grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych przy określeniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych, podczas gdy przepis ten przewiduje możliwość wymierzenia grzywny kumulatywnej tylko obok kary zasadniczej pozbawienia wolności.

Podnosząc powyższe, skarżący wniósł o uchylenie rozstrzygnięć zawartych w punktach II, V, VIII, XI, XIV i XVII wyroku, dotyczących kar jednostkowych oraz kary łącznej grzywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co umożliwia jej rozpoznanie i uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Skarżący słusznie podnosi, że obecnie obowiązujący Kodeks karny nie przewiduje możliwości orzekania kary grzywny obok kary ograniczenia wolności, jak uczynił to Sąd Rejonowy w Rzeszowie, bezkrytycznie aprobując złożony przez prokuratora w trybie art. 335 § 2 k.p.k. wniosek o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego oskarżonego.

Zgodnie z art. 33 § 2 k.k., Sąd może wymierzyć grzywnę także obok kary pozbawienia wolności wymienionej w art. 32 pkt 3 k.k., jeżeli sprawca dopuścił się czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub gdy korzyść majątkową osiągnął. Żaden przepis części ogólnej Kodeksu karnego nie przewiduje jednak możliwości orzeczenia grzywny obok kary ograniczenia wolności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2019 r., V KK 16/19). Z tego względu w przedmiotowej sprawie nie było możliwości wymierzenia oskarżonemu kary grzywny kumulatywnej.

Sąd rozpoznający złożony przez prokuratora, a uzgodniony z oskarżonym wniosek z art. 335 k.p.k., nie był zwolniony z obowiązku przeprowadzenia kompleksowej kontroli poprawności przedstawionych w nim uzgodnień - i to zarówno pod względem zgodności ujawnionych dowodów z ustaleniami faktycznymi, jak i prawidłowości zaproponowanej kwalifikacji prawnej, a także wymiaru kary, środków karnych i wszelkich innych uzgodnionych rozstrzygnięć (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 grudnia 2021 r., V KK 624/21).

Sąd Rejonowy w Rzeszowie wymierzając oskarżonemu, zgodnie z treścią wniosku o skazanie bez rozprawy, karę grzywny obok kary ograniczenia wolności dopuścił się zatem obrazy art. 343 § 3, 6 i 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. Naruszenie tych przepisów prawa procesowego i materialnego było rażące i miało istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięć o karach jednostkowych i karze łącznej grzywny. W zaistniałym układzie procesowym wydawanie orzeczenia następczego było bezprzedmiotowe.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

